

מד:

עין משפט
נר מצוה

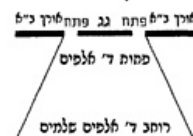
בב א מיי פיד מהל'
 טוהה הלי טו
 וטעני מהל' שנת הלי ג
 טושיט איה שט
 שפיה וס' מה פיד וס'
 מהל שפיה וי
בב ג מיי פטוי מהל'
 שנת הלי ג טושיט
 איה טי שט שפיה וי
בר ג מיי שט טושיט
 שפיה וי
בה ד ה מיי פטוי מהל'
 שנת הלי ר טו
 נאלין ו טושיט איה טי
 חו שפיה וי

דבינו חננאל

[illegible]

כל היוצאין אצ"ל חזרין אסמון.
הא דלא חשיב ליה כפי"ק דנחלא
דק"א: (א) גבי הק"ג דהמריז סופן
ממסוס תחלתין דזה אינו חידוש וכל
ההוו כדמריז תחלתין האם:
דמריז סבר הבלעת תחומין א"א
מ"א"א היא. פ"ה ולית ליה
לרבה הא דנהדעי דלמרי לעיל (דק
מא): א"י פקח הוא עייל לתחומי (דק
דעל על ולר"י נראה דאית ליה הא
דנהדעי כיון שנגזס בתחומי ממני
בבזבז הכריות וילא אמר מד' תחומי
שצריך ליתן לו ד' אמות משדות כיון
לחזור ולקנות תחומי הראשון אבל
הבא מכיון שילא חזן ממחומי וקנה
לו תחום אחר לא הוה דל יעקב
דאמחוס שקבע כדפ"י לעיל דא"ל לאו
הכי מיקיל לא ממני"י לנהדעי דלמרי
א"פ"י אמה אחת לא יכנס ואף על גב
דע"י ארבע אמותיו נכנס לתחומי
הראשון ולא אחר כיון דעל על:
ומדרי

רַב שִׁמִּי בֶר חִיָּא אָמַר הֵכִי
בְּתוֹךְ הַתְּחוּם שְׁלוֹ כְּאִילוֹ לֹא
תַּחְמוּמִין מִילְתָּא הִיא וּמַר סָבֵר
תַּסְבֵּירָא דְּרַבְלַעַת תַּחְמוּמִין מִילְתָּא
אֲלָפִים וְעַל גֵּגָה פָּחוֹת מֵאַרְבֵּי
וְחוֹצָהּ לֵה אֲלָפִים אִמָּה אָמַר
מִבְּעוּר יוֹם לְהִיכָא דְלֹא שֶׁבַת

ממנו לא שבת באויר מחילות שבת
לחפז אץ לו אלא ממקום שנאמר לו

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

[illegible]

וְלֹא אִם אָדָם קָשִׁיָּא אָדָם אָדָם נָמִי לֹא
 קָשִׁיָּא "כָּאן לָדַעַת כָּאן שְׁלֵא מַדְעַת וְהָא
 דְּרַבִּי נַחֲמִיה בְּרִיה דְּרַבִּי חֲנִילָאִי לָדַעַת הוּוּ
 שְׁלֵא מַדְעַת הוּוּ רַב חֲסָדָא מִיָּהֳא לָדַעַת הוּוּ
 רַב חֲסָדָא שְׁלֵא מִן הַמְנָן הוּוּ: הִנְהוּ בְּנֵי גִנְנָא
 דְּאֶעֱיֵלוּ אִמִּי בַּמַּחֲצִיחָה שֶׁל בְּנֵי אָדָם נִגְדִּירְהוּ
 שֶׁשֶּׁמֶשׁמוֹאֵל אָמַר אִם אֲמַרְוּ שְׁלֵא מַדְעַת יִאֲמָרוּ
 לָדַעַת הִנְהוּ וְיָקִי דְּהוּוּ שְׁרִידִין בְּרִיתִּיכֶון
 דְּמַחֲחָא בְּהָדִי דֹּאחָא רַבָּא מִפִּדְקִיָּה אֶעֱלִינְהוּ
 וְנִהְיִילְהִי לִשְׁבַתָּא אַחֲרִיתִי בְּעֵי עֵיילִינְהוּ וְאֲסַר
 לְהוּ: דְּהוּוּ לִיָּה כַּלְדַּעַת וְאֲסוּר לִוִּי אֶעֱיֵלוּ לִיָּה
 תִּיבִינָא וְעִירִי אֶסְפַּסְתָּא רַב שִׁימִי בֶר חִיָּיא
 מֵיָּא: **מִתְנִי'** יְמֵי שִׁצָּא כְּרִשּׁוֹת וְאֲמַרְוּ לוֹ
 בְּבָרַךְ נַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה יֵשׁ לֹא אֲלֵפִים אֲמַה לְכָל
 יְרוּחַ אִם הִיָּה בְּתוּךְ הַתְּחוּם כִּאִילוּ לֹא יִצָּא
 לְכָל הַיּוֹצֵאִים לְהַצִּיל חוּרְדִין לְמִקְוִיָּן:
גִּמ' מֵאִי אִם הִיָּה בְּתוּךְ הַתְּחוּם כִּאִילוּ לֹא
 יִצָּא אֲמַר רַבָּה הִבִּי קֶאֱמַר אִם הִיָּה בְּתוּךְ
 הַתְּחוּם שְׁלֹו כִּאִילוּ לֹא יִצָּא מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ דְּמִי
 פְּרִשְׁתָּא מִהוּ דְּתִימָא וְהָאִיל וְעַקֵּר עַקֵּר קִמִּי"ל
 דְּיָאִם הִוִּי דְּחֻמֵּין שְׁנַתֵּן לוֹ חֲכָמִים מוֹכְלֵעִין
 אִם מִתְּחוּמוֹ בְּמֵאִי קִמְפִּלְגִי מִר כִּבְר הַבְּלָעִין
 לְאֹו מִילְתָּא הִיא א"ל אֲבִי לְרַבָּה וְאֵת לֹא
 הִיא וְמָה אִילוֹ שֶׁבַת כְּמַעֲרָה שְׁבַתוֹכָה אֲרִיבַעַת
 אֲלֵפִים אֲמַה לֹא נִמְצָא מֵהֶלֶךְ אֵת כּוֹלָה
 וְלֹא שְׁנֵי לָךְ בֵּין הִיכָא דְּשַׁבַּת בְּאוּרִי מַחֲצוֹת
 יוֹר מַחֲצוֹת מִבְּעוּד יוֹם וְהִיכָא דְּלֹא שַׁבַּת לֹא
 יוֹרֵתִין

התחום כאלו הוא בציטו דמי: מהו דימא כיון דעקר. ללאת ברשות ורענן תקון ליה ממקום
ג דקאי בתחומו לימוד ליה מהתם ואי בעי למיפס לייפוק קמלי: רב שימי בר חייא אמר הכי
מוצלנן כחור התחום שלו כאלו לא יאמ מחסומו דמי. כלומר ממני שבכר יאמ מחסומו
מיהאם כ"ד מעיקרא ומאי אס היה בחור התחום הי"א אס היו אותן אלפים התנוות לו לכל רוח
לא תחום ביהו כאלו לא יאמ מחסומו דמי והולך עד ביהו והכי יהא בכתבתי: רב שמי
בתחומיה וממנו ליה לגו תחומיה הוו להו כחד תחומא וכמאן דלא נפס מחסומא הוא ורבה
ורעו כאלו לא יאמ דממי שבכר יאמ חור לתחום דלס יאמ הפסיד שביח ביהו וקסו לו
יתנו נהרדעי לעיל (דף מא:). ואי פיקא הוא עייל לתחומו ויזין דעל על. ואית דגרסי בלישנא
לא יאמ מחסומו מוקי לו ויבדריהו גרסי: אס היו תחומיה שנתנו לו תחמי מוצלנן בחור
לא יאמ מביתו ובדדד שימי גרסין כאלו לא יאמ מחסומו ובהא פליגי דלרבה לא משא לא
כיון ח' אלף אמה אלא כי ממנו ליה תחומין ויתנין לו עד תוך תחומו הי כאלו לא
אחר יאמ לו אלפים מביתו לכל רוח בכתבתי: רב שימי סבר כאלו לא יאמ מביתו לא אמרין
לו אלכ כאלו לא יאמ מחסומו אמרי' ולא הפסיד תחומי הראשון ויש לו קרוב לח' אלף כיון
ב אלפים ומסס ולביתו אלפים ומביתו ולהלן אלפים דהכלעת תחומין משא להו לכולהו תחומין
לו שביחיה תחומא חד הלכך על כרחך לא מיימוס כאלו לא יאמ אחמא גרסי ויורמ תחומו לו
לו שביחיה אחך במאס שנאמר לו אלא כאלו לא יאמ לגמרי קמאר יהא הוא בכתבתי: ומה
גנה פחוס מד' אלפים לא גנאם כו'. כלומר אי אמה מודה שממך את גנה וחוזה לו אלפים
' קאזיה פתח למורה ופתח למערב מפחת המזרח ונותן לו חוזה לה לזד מורה אלפים ולזד גנה
לזד המערב אלפים ולזד גנה אלפים וכיון דגנה פחות מד' אלפים כיון^א שכותליה משופעין לזד גנה
למטה בקרקעיה ומאמ אלפים שיש לו על גנה כשאמ מפחת מזרחי נכלעות בתוך אלפים שיש לו
לא מפחת המערב או אמה מודה שאם לא ללאת בזהא מהן שירא שיעול להלך כל גנה וחוזה
לו לכל זא פחוס דהכלעת תחומין משוי לתחומי שני היצאות מהן וזוהי הנה גנה ד' אלפים שלמות
מזרח אינו יכול להלך לזד גנה אלא אלפים ואם היה רוצה להלך באלפים מערבית היה נרץ לחזור
בגם בתערה לחזור וללאת דרך פתח מערבי אלאמא^ב מילתא היא וקאי דתריבוי ליש: ולא שני לך
אם ב' תחומין מחמת חדא שביח קאמו לו וכיון דמילעלי לעיל הוא וידעיהו אכל גנה
שבעה הלך כיון דקני לה שביח בתריבויא מן לית לה שביח קמיתא וחסא דילא דלא חור
לפים ואפי' נכנסו לתוך תחומו אינו הולך ממקום שכלו שם והלאה כלום. וללישנא אחרתא הכי
לא היבין ליה ב' שביח אלא או הציאת ליה או הציאת ליה אס מוצלנן אית ליה שביח
לזא וליכנס בתחומו ואם אינן מוצלנן קנה מקומו והפסיד ביהו ולשון הראשון נראה הניון:
והא

יבא

מסורת הש"ס

(א) ובמסנה שבמשיניות יחיתא
שכל וע"ש בפירוש הרב
מברטנורא וכן בפירוש
הרמב"ם וז"ל ברב אלפס,
(ב) ולקחנה מה' (ג) ג' רש"י
ענין (ד) כפי' טפס;
הנלכה, (ה) מתחום שקה
כדפי' ב"ל (ו) ולקחנה ו...]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה רב שימי
וכו' וכו' לא יצא דקתני
אתחומיה ה"ל: